

Кашельнула ти, я чую...

Василь Атаманюк

Кашельнула ти, я чую,
І твій віддих наслухаю,
Бо на те ж то я й ночую,
Щоб чужого вкрасти раю.

Щоби кожний мент дрижати
Із любові, із страждання,
Щоби знати, відчувати,
Що в його ти посіданні.

Що ж, перечить я не стану,
Вмієш добре катувати,
Та як я тебе достаю,
Ах! – зумію навестати.